

Lubomír KUBÍČEK, *Tábory lidu v Čechách v 19. století,*

diplomová práce ÚSHD,

FF UK 2014.

Posudek práce

Doc. PhDr. Magdaléna Pokorná, CSc.

Pan Lubomír Kubíček si za předmět své diplomové práce vybral téma, které čeští historici už dlouho nezkoumali, které se však ani dříve netěšilo velké pozornosti a ani nyní se situace příliš nezměnila. A přitom jde o téma významné, narušující určité stereotypy, které si můžeme o dějinách našeho 19. století vytvářet.

Autor se rozhodl vylíčit nejprve široký kontext české a rakouské politiky v revoluční epoše 1848-1849 a v počátcích konstituční doby, tedy v letech 1860-1871. I když si uvědomuji, že zasazení jeho tématu do celostátních souvislostí je potřebné, zdá se mi takový přehled přece jenom až nepatříčně dlouhý. Pak Lubomír Kubíček shrnul to, co o táborech lidu napsali Jaroslav Purš a Jan Janák. Jde sice stále o zatím nejpodrobnější a nejvýznamnější studie, ale je třeba připomenout, že nikoli jediné.¹

Jádro práce představuje třetí část, která se zabývá tábory lidu v severovýchodních Čechách. Lubomír Kubíček je dobře popsal, připojil k nim další informace o zákulisí – životní osudy dvou zřejmě nejvýznamnějších organizátorů, Antonína Kotíka a Karla Čížka, vylíčení vězeňských zážitků dvou spíše běžných účastníků táborového hnutí a rovněž pohled na dva příběhy z druhé strany barikády, tedy rakouských úředníků. V Kubíčkově studii se objevují zajímavé detaily, že se např. udavačům hrozilo vypálením chalupy, jaký význam měla pro politický život v Hořicích místní omladina (tento termín by měl být ovšem nějak vysvětlen), jak se vytvářelo veřejné mínění... Tyto specifické formy „národní mobilizace“ by si ale zasloužily ještě více pozornosti (i se znalostí např. práce Karla Šimy). Konečně si myslím, že asi každého musí mile překvapit vysoká míra solidarity a nebojácnosti tehdejší veřejnosti; na tuto skutečnost upozornil autor po právu i v závěru.

Lubomír Kubíček ukazuje i na mechanismy komunikace (poštovní spojení i další způsoby kontaktů), argumentace před soudem (sebevědomé strategie obviněných),

¹ Např. Hlavačka, Milan. *Samospráva a festivita. Tábor lidu na Řípu jako reálná a virtuální performance. In: Historik nad šachovnicí dějin. K pětasedmdesátinám Jana Galandauera / Praha: Masarykův ústav AV ČR, v.v.i., 2011 s. 82-111; Baštecká, Lydia, *Poutě a tábory lidu na vrchu Dobeníně. In: Stopami dějin Náchodska. Sborník Státního okresního archivu Náchod / Náchod: Státní okresní archiv Náchod 9, (2003), s. 77-86.**

informovanost odsouzených o svých právech, podrobnosti o nástupu do vězení i o výbavě vězně do žaláře atd.

Autor se snažil – pokud to šlo – využít archivní materiály, pracoval i s dalšími originálními a zajímavými prameny, tj. kronikou města Hořic i zápisky Františka Šafránka. Není mi ale jasné, proč je řadí do „pramenů tištěných“, když vzápětí píše, že jde o rukopisy. Literaturu zná Lubomír Kubíček také velmi dobře, připomněla bych jen Vzpomínky Antala Staška, důležité pro historii táborů na Petruškových vrších a hlavně pro popis atmosféry táborových hnutí. Postrádám také informaci, zda se Lubomír Kubíček snažil zjistit, jak táborové hnutí reflektoval soudobý německý tisk. Reflektuje ovšem ohlas francouzských periodik prostřednictvím místních kronik.

Lubomír Kubíček napsal svou práci jasně a přehledně, na některých místech však bohužel opomněl opravit pravopisné chyby (shoda podmětu s přísudkem, interpunkce atd.)

Práci doporučuji k obhajobě, hodnotím ji jako velmi dobrou. (Průběh obhajoby ukáže, zda by autor mohl obhájit i na jedničku.)

V Praze 19. ledna 2014

Doc. PhDr. Magdaléna Pokorná, CSc.